UNIVERZITA PARDUBICE
FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ

Stanovisko habilitační komise pro Vědeckou radu Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice ve věci habilitačního řízení

Ve smyslu § 72 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách v platném znění a podle čl. 4 Směrnice FES_SME_2020-001/C k habilitačnímu řízení a řízení ke jmenování profesorem a na základě žádosti uchazeče o zahájení habilitačního řízení ze dne 17. 06. 2026 bylo zahájeno habilitační řízení **Ing. Pavla Zdražila, Ph.D.** v oboru **Regionální a veřejná ekonomie**.

Fakulta ekonomicko-správní Univerzity Pardubice má oprávnění realizovat habilitační řízení v oboru Regionální a veřejná ekonomie na základě rozhodnutí Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství ze dne 23. října 2023 č. j. NAU-232/2023-9 do 26. 10. 2033.

Vědecká rada Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice rozhodla usnesením o složení hodnoticí komise pro řízení ke jmenování profesorem takto:

Předseda:	prof. Ing. Jan Stejskal, Ph.D. Fakulta ekonomicko-správní, Univerzita Pardubice
Členové:	prof. PhDr. Michal Lošťák, Ph.D., Česká zemědělská univerzita v Praze, Provozně ekonomická fakulta doc. RNDr. Jaroslav Koutský, Ph.D., Univerzita JE Purkyně v Ústí n. L., Fakulta sociálně ekonomická doc. Ing. Kamila Turečková, Ph.D., MBA, Slezská univerzita v Opavě, Obchodně podnikatelská fakulta doc. Ing. Štefan Rehák, PhD., Ekonomická univerzita v Bratislave, Národohospodárska fakulta

Ing. Pavel Zdražil, Ph.D. zpracoval a předložil habilitační práci na téma „**Účinnost kohezní politiky.“**

Komise posoudila žádost Ing. Pavla Zdražila, Ph.D. a konstatovala, že uchazeč předložil všechny požadované dokumenty podle § 72 zákona o vysokých školách a příslušné směrnice citované výše. Na základě tohoto konstatování a s ohledem na zaměření předložené habilitační práce určila komise tři uznávané odborníky v oboru. Jsou jimi:

- prof. RNDr. Oto Hudec, CSc., Technická univerzita v Košiciach, Ekonomická fakulta,
- doc. RNDr. Jiří Ježek, Ph.D., Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta ekonomická,
- doc. Mgr. Miroslav Šipikal, PhD., Ekonomická univerzita v Bratislave, Národohospodárska fakulta.

Závěry oponentních posudků:

prof. RNDr. Oto Hudec, CSc.

Podle prof. Hudce habilitační práce zaměřena na kohezní politiku, která přerozděluje zhruba třetinu rozpočtu EU s cílem snižovat regionální rozdíly a podporovat vyvážený rozvoj území. Předložená práce se zabývá relevantním a zároveň metodicky náročným tématem. Jde o problematiku, která patří k jádru současné regionální vědy, regionální ekonomie a evaluace veřejných politik. Téma je nejen obsahově aktuální, ale důležitá pro další nastavení kohezní politiky.

Podle prof. Hudce je výzkumný problém v habilitační práci formulovaný logicky jako reakce na nejednoznačné výsledky a přístupy současné literatury. Autor správně upozorňuje, že samotná existence konvergence v podpořených regionech ještě neprokazuje, že k ní došlo v důsledku kohezní politiky. Proto je cíl práce formulován opatrněji než naznačuje samotný název habilitační práce. Habilitační text do značné míry syntetizuje a ex post integruje autorovu předchozí výzkumné linie a publikované výstupy do jednoho širšího rámce. Autor operacionalizuje záměr prostřednictvím čtyř pracovních hypotéz, které testují vliv fondů na regionální disparity, socio-ekonomický potenciál, rozdílnou účinnost nástrojů a mezinárodní odchylky. V kontextu celkové koncepce práce však tento hypotetický rámec působí do jisté míry rušivě.

Metodologický postup je jádrově založen na kombinace Engle-Grangerovy kointegrační metody, Grangerovy kauzality a Pearsonova korelačního koeficientu. Jednotná aplikace na velký počet regionů umožňuje zachytit heterogenitu účinků namísto práce jen s průměrným efektem na celý soubor. Prof. Hudec však upozorňuje na potřebu interpretace výsledků v mezích použitých metod. Zvolená kombinace metod podle něj sama o sobě neřeší problém endogenity ani neposkytuje kauzalitu identifikaci účinku politiky. Při kohezní politice je problém endogenity alokace mimořádné závažný. **Autor si toto omezení uvědomuje, místy však jazyk interpretace překračuje meze zvoleného postupu.** Samotné zdůvodnění volby metod neodpovídá na otázku, proč je vhodný právě na identifikaci účinnosti kohezní politiky. Kointegrační přístup není „nesprávný" jak chce autor zjistit, zda mezi výdaji a HDP nebo zaměstnaností existuje stabilní dlouhodobý vztah. Z takového vztahu však ještě není možné přímo odvozovat účinnost politiky. **Pokud je cílem hodnotit účinnost kohezní politiky v kauzálním smyslu, vhodnější by bylo použití metod, které explicitně řeší problémy endogenity a kontrafaktuální situace, což by se bez podpory v regionu nestalo. Například panelové modely s fixními efekty, diference-in-differences, instrumentální proměnné, s doplněním prostorové ekonometrie zachytávající spillover efekty mezi regiony. Tato kritická diskuse o volbě metod chybí.**

V oblasti výsledků prof. Hudec uchazeče chválí. Uvádí, že diferencovaná interpretace je podle něj hlavním přínosem habilitační práce. Po metodologických výhradách uvedených v posudku by prof. Hudec výsledky četl především jako rozsáhlou a systematickou mapu heterogenity vztahů mezi kohezní politikou a regionálním vývojem, která přináší víc podnětů pro další výzkum než jedno jednoduché všeobecné tvrzení o jejich účinnosti. Prof. Hudec konstatuje, že tato zjištění jsou zajímavá a mají potenciál přispět k vědecké diskusi.

K formální stránce a požadavkům na habilitační práci prof. Hudec uvádí zejména hodnocení sebecitací, které autor v habilitační práci ve vyšší míře používá. Prof. Hudec uvádí, že je přirozené a žádoucí, že autor navazuje na vlastní předcházející publikační činnost. Místy je však způsob, jak jsou odkazy zakomponované (např. odkazy na konferenční příspěvky nebo disertační práci v rámci citací k všeobecným teoretickým tvrzením působí nadměrně, a ne vždy je zřejmé, že vlastní zdroje představují nejvhodnější oporu všeobecného teoretického tvrzení. Specifickou výhradu má prof. Hudec k formulaci, že negativní statistická vazba znamená, že kohezní politika konkrétní region poškozuje anebo je kontraproduktivní /např. s. 109 a 154). Regiony s nejintenzivnější podporou bývají právě regiony s nejtěžšími strukturálními problémy. Negativní vývoj po intervenci proto nemusí znamenat negativní účinek intervence.

Prof. Hudec pokládá dotazy přímo ve svém posudku.

Závěr hodnocení:

Předložená habilitační práce představuje výsledek soustavné a disciplinované práce. Jejím hlavním přínosem je systematická a transparentní aplikace kombinace kointegrační, kauzální a korelační analýzy na individuální úrovni regionů napříč celou EU, propojení zjištění s aktuální diskusí o regionálních rozvojových pastech.

Prof. Hudec však uvádí, že habilitační práce vykazuje řadu rezerv, které je namístě pojmenovat: příliš všeobecně a ambiciózně formulovaná ústřední výzkumná otázka, která nenabízí jasnou odpověď na to, co je rozhodujícím faktorem účinnosti. Metodický aparát, který je spíše diagnostický než kauzálně identifikační, a méně využívá novější kauzální přístupy. Tyto připomínky podle názoru prof. Hudce nezpochybňují vědeckou hodnotu habilitační práce, ale významně vymezují hranice interpretace výsledků. Právě schopnost habilitanta tyto hranice přesně pojmenovat by měla být jednou z podstatných témat obhajoby.

I přes uvedené výhrady práce jako celek formálně i obsahově splňuje požadavky kladené na habilitační práce. Dokládá autorovu samostatnou tvořivou schopnost jako i jasný pozitivní pokrok směrem k mezinárodně konkurenceschopnému výzkumu. Habilitační práci proto prof. Hudec doporučuje k obhajobě.

doc. RNDr. Jiří Ježek, Ph.D.

Volbu tématu považuje oponent za dobře odůvodněnou. Autor správně upozorňuje, že objem vyčerpaných prostředků ani počty podpořených projektů samy o sobě nevypovídají o rozvojových účincích politiky. Oceňuje také rozlišení mezi změnou výkonnosti jednotlivých regionů a změnou rozdílů mezi nimi. Jde o související, ale odlišné otázky: podpora může přispívat k růstu regionu, aniž současně snižuje regionální disparity. Tato distinkce dává výzkumu vhodné věcné zaměření.

Cíl práce je srozumitelný a čtyři pracovní hypotézy spolu s otázkou příčin rozdílné účinnosti vytvářejí přehlednou strukturu. Hypotézy jsou ovšem formulovány velmi obecně. Přesnější určení toho, za jakých podmínek bude účinek považován za doložený a jak se budou posuzovat rozdíly mezi fondy a zeměmi, by usnadnilo jejich vyhodnocení.

V kontextu metodologie a intepretace doc. Ježek uvádí, že hlavní výhrada spočívá v tom, že práce místy zaměňuje zjištěnou souvislost za důkaz příčiny. Použitá metoda, označovaná jako Grangerova kauzalita, zjišťuje, zda nám znalost dřívějšího vývoje jedné veličiny pomáhá lépe předpovídat vývoj druhé. Například zda údaje o čerpání evropských prostředků pomáhají předpovědět změny ekonomické výkonnosti regionu. Sama však neprokazuje, že právě tyto prostředky dané změny způsobily. Autor toto omezení na s. 87 a 158 správně připomíná, v závěrech je však ne vždy respektuje.

Problematické je dle oponenta také tvrzení, že kohezní politika poškozuje region Severozápad (s. 154). Pokud do regionu směřuje více podpory a jeho hospodářská situace se přesto zhoršuje, může to mít několik vysvětlení. Podpora může být skutečně nevhodně nastavena. Stejně tak ale může přicházet právě proto, že region prochází hospodářskými problémy, například útlumem významných odvětví. Dokonce může zhoršování situace zmírňovat, i když je nedokáže zastavit. Bez přesvědčivého posouzení toho, jak by se region vyvíjel bez podpory, nelze rozhodnout, zda mu dotace škodí, nepomáhají, nebo brání ještě hlubšímu propadu. Předložená analýza tyto možnosti dostatečně neodlišuje.

Další výhrada se týká způsobu, jakým autor vybírá vztahy pro podrobnější zkoumání. Využívá k tomu kointegrační analýzu, která hledá určitý druh dlouhodobé vazby mezi časovými řadami. Zjednodušeně zjišťuje, zda jsou dvě vyvíjející se veličiny dlouhodobě propojené, přestože krátkodobě kolísají. Tato metoda však vyžaduje, aby zkoumané řady měly určité statistické vlastnosti. Pokud je nemají, neznamená to, že mezi veličinami žádný vztah neexistuje. Znamená to pouze, že jej nelze posuzovat právě tímto postupem.

Schéma na s. 85 přesto při nesplnění těchto podmínek uzavírá, že mezi veličinami není vztah. Takový závěr považuji za nepravdivý. Je to podobné, jako kdybychom měřicím přístrojem nedokázali určit nějakou vlastnost a z toho usoudili, že daná vlastnost neexistuje. Pokud jsou takové případy vyřazeny z dalšího zkoumání, může být nízký počet zjištěných vztahů částečně důsledkem zvolené metody. V práci by autor proto měl rozlišovat mezi situací, kdy vztah nebyl nalezen, a situací, kdy jej použitá metoda neumí vhodně posoudit.

U případů, v nichž autor dlouhodobou vazbu nalezl, je navíc třeba vysvětlit podobu navazujícího modelu na s. 87. Ten pracuje s meziročními změnami, ale neobsahuje takzvaný člen korekce chyby. Tento člen umožňuje zachytit, zda a jak se veličiny po krátkodobém vychýlení vracejí ke svému dlouhodobému vztahu. Jeho vynechání tedy může znamenat, že se v dalším kroku analýzy ztrácí právě ta dlouhodobá souvislost, jejíž existenci předchozí test zjistil.

Připomínky mám také k určování, zda podpora působí příznivě, nebo nepříznivě. Autor k tomu využívá korelaci meziročních změn, tedy porovnává, zda se objem podpory a sledovaný ukazatel ve stejných letech zvyšují či snižují společně. Současně ale předpokládá, že účinky podpory se mohou projevit až s několikaletým odstupem. Tyto dva pohledy nemusejí vést ke stejnému závěru. Například prostředky na dopravní infrastrukturu mohou být vynaloženy v době hospodářského poklesu, zatímco jejich přínos se projeví až po dokončení stavby. V té době už může čerpání podpory klesat. Porovnání změn ve stejném roce pak může ukázat zápornou souvislost, přestože investice měla později příznivý účinek. Jde o ilustraci toho, proč nelze znaménko současné korelace automaticky považovat za znaménko skutečného účinku podpory. Posouzení by mělo vycházet z modelu, který výslovně propojuje výdaje s jejich možnými pozdějšími výsledky.

Doc. Ježek doplňuje, že i věcný význam výsledků musí odpovídat tomu, co bylo skutečně měřeno**.** Sociální dimenzi rozvoje autor posuzuje prostřednictvím míry zaměstnanosti osob ve věku 20–64 let. Jde o důležitý ukazatel, který však zachycuje pouze část sociální situace. Region může mít stejný podíl zaměstnaných, ale současně se v něm mohou zlepšovat pracovní podmínky, dostupnost sociálních služeb nebo možnosti uplatnění znevýhodněných lidí. Zjištění, že podpora nemá prokazatelný vliv na celkovou míru zaměstnanosti, proto ještě neopravňuje závěr, že nemá sociální přínosy. Podobně HDP vypovídá o ekonomické výkonnosti, ale samo nezachycuje všechny předpoklady budoucího rozvoje. Podobně autorova úvaha, že účinné využití podpory vyžaduje určitou minimální úroveň rozvoje, zůstává hypotézou. Práce nestanovuje konkrétní hranici, podle níž by bylo možné rozhodnout, zda ji region již dosáhl. Ani podobnost map regionálních rozvojových pastí a zjištěných vztahů nedokládá, že kohezní politika regiony ve stagnaci udržuje. Podpora může do stagnujících regionů směřovat právě ve snaze jejich nepříznivý vývoj změnit. Tvrzení na s. 148 proto vyžaduje podstatně silnější důkazy.

Praktická doporučení jsou jistě podnětná. Souhlasím s důrazem na posilování institucí, schopností místních aktérů a dlouhodobé sledování vývoje regionů. Je však třeba rozlišit, co představuje rozumné doporučení vycházející z širší odborné diskuse a co bylo prokázáno vlastní analýzou.

Závěr hodnocení:

Práce dokládá autorovu dobrou orientaci v problematice i schopnost zpracovat rozsáhlou empirickou analýzu. Její přínos spatřuji především v zachycení rozdílů mezi regiony a ve formulaci podnětů pro další výzkum. Některé závěry o neúčinnosti či škodlivosti kohezní politiky jsou však podle mého názoru formulovány příliš kategoricky vzhledem k síle předložených důkazů. Při celkovém hodnocení zároveň zohledňuji metodologickou náročnost zkoumaného tématu a oceňuji autorovu soustavnou výzkumnou práci i publikační výsledky v této oblasti. Habilitační práci Ing. Pavla Zdražila, Ph.D. doporučuji k obhajobě.

doc. Mgr. Miroslav Šipikal, PhD.

Posuzovaná habilitační práce se věnuje aktuální problematice účinnosti kohezní politiky EU. Jde o téma s výrazným teoretickým i praktickým významem s tím, že kohezní politika představuje jeden z finančně nejvýznamnějších nástrojů EU a její účinnost je dlouhodobě předmětem odborné i politické diskuse. Za hlavní přínos doc. Šipikal považuje snahu o komplexnější empirické uchopení problematiky na úrovni celé EU a jednotlivých NUTS 2 regionů. Práce využívá n roční časové řady o reálných tocích finančních prostředků.

Výzkumný cíl je formulován srozumitelně, práce se k němu průběžně vrací. Hypotézy jsou jednoduché, srozumitelné a empiricky testovatelné. Z hlediska formální logiky práce jsou tyto závěry většinou konzistentní s prezentovanými výsledky. Mírné výhrady má doc. Šipikal k síle některých formulací, např. při hypotézách formulovaných všeobecně pro všechny regiony není možné přijmout anebo zamítnout a založit to jen na tom, že se pozitivní nebo negativní efekt objevil v omezené skupině regionů.

Největší připomínkou doc. Šipikala je interpretace kauzality výsledků. Autor sice správně uvádí, že Grangerova kauzalita nemusí znamenat skutečnou kauzalitu, v závěrečných interpretacích však místy používá formulace typu „kohezní politika způsobuje“ anebo „fondy zapříčinily růst nebo pokles disparit“. Grangerův test jen zjišťuje, zda minulý vývoj jedné proměnné zlepšuje predikci druhé proměnné. Neopodstatňuje problém zpětné vazby, vynechaných proměnných ani selektivního přidělování podpory. Zjištěná záporná souvislost proto nemusí znamenat, že finanční podpora zvýšila disparity, může být výsledkem toho, že pomoc směřovala do regionů, kdy disparity už předtím rostly.

Analýza pracuje především s dvojicí proměnných: objemem prostředků a vývojem HDP anebo zaměstnanosti. Takto koncipovaný model nezohledňuje další faktory, které mohou významně ovlivňovat vývoj regionů. Komparativní část práce sice uvádí více dalších ukazatelů, ty však nejsou integrovány do hlavního ekonometrického modelu a slouží převážně k deskriptivnímu porovnání. Komparativní analýza neumožňuje silnou kauzální intepretaci.

Závěr hodnocení:

Posuzovaná habilitační práce je rozsáhlým, tematicky aktuálním příspěvkem k výzkumu regionální a veřejné ekonomiky. Využívá relevantní a relativně nové datové zdroje a prezentuje množství empirických výsledků o diferencovaném působení kohezní politiky v členských státech a regionech EU.

Nejvýznamnější nedostatky souvisejí s omezenou možností kauzální interpretace použitých metod, nedostatečným zohledněním prostorové závislosti a endogenity přidělování podpory. Tyto nedostatky však autor ve významné míře sám reflektuje a uvádí je v části věnované limitacím výzkumu.

Na základě posouzení doc. Šipikal konstatuje, že habilitační práce splňuje základní odborné požadavky kladené na habilitační práce v oblasti regionální a veřejné ekonomiky. I přes některé připomínky a poznámky doc. Šipikal konstatuje, že představuje relevantní přínos k diskusi o účinnosti kohezní politiky a poskytuje podněty pro další výzkum i pro aplikační praxi. Proto habilitační práci doporučuje k obhajobě.

Jak vyplývá ze závěrů posudků, všichni oponenti hodnotí habilitační práci Ing. Pavla Zdražila, Ph.D. kladně. Všichni oponenti doporučují habilitační práci k obhajobě.

S ohledem na odborné zaměření uchazeče komise doporučuje, aby Ing. Pavel Zdražil, Ph.D. přednesl habilitační přednášku na téma:

- Podmíněná účinnost kohezní politiky EU: absorpční kapacita a strukturální charakteristiky jako katalyzátory regionálních dopadů

Na základě výše uvedených skutečností předkládá habilitační komise Vědecké radě FES UPCE následující zprávu o kandidátovi:

1. Životopisné údaje

Ing. Pavel Zdražil, Ph.D. se narodil v roce 1988. Inženýrské studium absolvoval na Fakultě ekonomicko-správní Univerzity Pardubice, kde vystudoval v roce 2012 obor Ekonomika a management. Na téže fakultě absolvoval v roce 2015 úspěšně doktorské studium v oboru Regionální a veřejná ekonomie.

Uchazeč působí od roku 2015 na FES UPCE v pozici asistenta, resp. odborného asistenta na Ústavu ekonomických věd FES UPCE. Struktura pracovních pozic a zaměstnání viz životopis v habilitačním spisu uchazeče.

2. Odborné zaměření

Odborná specializace uchazeče je orientována do oblasti regionální ekonomie, regionální politiky a rozvoje. V průběhu kariéry se v některých výstupech uchazeč místy odchýlil od primární profesní orientace.

Odborná profilace se propisuje i do odborného zaměření vyučovaných předmětů. Vede např. tyto předměty: Regionální rozvoj a politika, Regionalismus a veřejná správa, Teorie regionálního rozvoje, Komunikace rizika ve veřejném sektoru, a to především pro bakalářské a magisterské studijní programy ZČU. Podle životopisu garantuje/garantoval 23 předmětů a 1 vyučuje i v AJ.

Vzhledem ke svému profesnímu zaměření vedl kandidát celou řadu bakalářských a diplomových prací.

3. Vědecko-výzkumná a publikační činnost, nejvýznamnější aktivity uchazeče

Ve vědecko-výzkumné a tvůrčí činnosti se uchazeč zabývá výzkumnou a publikační, stejně tak projektovou činností v oblasti regionální a veřejné ekonomie.

Mezi dalšími projekty uchazeč uvádí:

- 2024–2025: Startovací bydlení pro mladé, smluvní výzkum mezi Fakultou ekonomicko-správní Univerzity Pardubice a Městem Pardubice – spoluřešitel
- 2023–2024: Ekonomická a procesní analýza statutárního města Pardubice, smluvní výzkum mezi Fakultou ekonomicko-správní Univerzity Pardubice a Městem Pardubice – spoluřešitel
- 2020–2021: Spolupráce ve výzkumu a vývoji v oblasti KAS – komplexního antidronového systému, smluvní výzkum mezi Fakultou ekonomicko-správní Univerzity Pardubice a firmou Retia, a.s. – hlavní řešitel
- 2019: Procesní evaluace implementace integrovaných urbánních nástrojů, plnění veřejné zakázky pro Ministerstvo pro místní rozvoj ČR – spoluřešitel

Z uvedeného je patrné, že všechny projekty jsou rámovány tématem regionálního rozvoje, chybí zcela kvalitní výzkumné projekty typu GAČR, TAČR. Tuto část je možné hodnotit coby hraničně splněnou a představuje největší slabinu spisu habilitanta.

Ing. Pavel Zdražil, Ph.D. je autorem nebo spoluautorem celkem 9 publikací s nenulovým IF (IF>0,5). Je autorem nebo spoluautorem 30 publikací v databázi Web of Science, citovaných celkem 86 pracemi (bez autocitací a citací spoluautorů), jeho H-index je 6. V databázi SCOPUS je autorem 17 publikací, citovaných celkem 85 pracemi (bez autocitací a citací spoluautorů), jeho H-index je 5.

Habilitant je spoluautorem těchto nejvýznamnějších publikačních výstupů v časopisech s IF v kvartilech Q1 až Q3, ve třech případech byl i první autorem:

1. PERNICA, B., FUKA, J., BAŤA, R., ZDRAŽIL, P. (2025). Nervi rei publicae: Local governments as economic populists?. *Policy Studies*, 46(4), 628-651, ISSN 0144-2872. https://doi.org/10.1080/01442872.2024.2343844. (2025: JIF - 3,1, JIF kvartil - Q1, JCI - 1,24, JCI kvartil - Q1, AIS - 0,865, AIS kvartil - Q2, CiteScore - 7,0, SJR - 0,898, SJR kvartil - Q1, SNIP - 1,47, Nordic List: Level 1).
2. ZDRAŽIL, P., KRAFTOVÁ, I. (2023). Territorial Revisions to Increase Cohesion Policy Funding from the EU: The Case of the New Member States. *Baltic Journal of Economics*, 23(2), 142-161, ISSN 1406-099X. https://doi.org/10.1080/1406099X.2023.2259249. (2023: JIF - 1,2, JIF kvartil - Q3, JCI - 0,37, JCI

kvartil - Q3, AIS - 0,414, AIS kvartil - Q4, CiteScore - 2,2, SJR - 0,370, SJR kvartil - Q2, SNIP - 0,744, Nordic List: Level 1).

3. DYBA, W., LOEWEN, B., LOOGA, J., ZDRAŽIL, P. (2018). Regional development in Central-Eastern European Countries at the beginning of the 21st century: path dependence and effects of EU Cohesion policy. *Quaestiones Geographicae*, 37(2), 77-92, ISSN 0137-477X. https://doi.org/10.2478/quageo-2018-0017. (2018: JCI - 0,36, JCI kvartil - Q3, CiteScore - 1,0, SJR - 0,236, SJR kvartil - Q3, SNIP - 0,520, Nordic List: Level 1).

4. ZDRAŽIL, P., KRAFTOVÁ, I., MATĚJA, Z. (2016). Reflection of Industrial Structure in Innovative Capability. *Engineering Economics*, 27(3), 304-315, ISSN 1392-2785. https://doi.org/10.5755/j01.ee.27.3.13634. (2016: JIF - 0,7, JIF kvartil - Q3, AIS - 0,097, AIS kvartil - Q4, CiteScore - 1,7, SJR - 0,401, SJR kvartil - Q3, SNIP - 0,871, Nordic List: Level 1).

5. ZDRAŽIL, P., APPLOVÁ, P. (2016). Growth disparities among regions of the Visegrad group countries: an evidence of their extent and nature. *E+M Economics and Management*, 19(2), 37-54, ISSN 1212-3609. https://doi.org/10.15240/tul/001/2016-2-003. (2016: JIF - 1,2, JIF kvartil - Q2, AIS - 0,067, AIS kvartil - Q4, CiteScore - 2,0, SJR - 0,490, SJR kvartil - Q2, SNIP - 1,090, Nordic List: Level 1).

Oborové zaměření publikačních výstupů evidovaných ve WoS je proměnlivé, ale zapadá do problematiky regionální ekonomie. Publikací zaměřených na téma habilitační práce je jen několik.

Dr. Zdražil je dále autorem/spoluautorem celé řady publikací, které nejsou evidovány v žádné světové databázi. Jejich přehled je v habilitačním spisu.

6. Pedagogická činnost uchazeče

Pedagogická činnost uchazeče spočívá ve výuce a vedení kurzů v bakalářských a navazujících studijních programech na FES UPCE. Vede např. tyto předměty: Regionální rozvoj a politika, Regional Studies and Regional policy (v AJ), Regionalismus a veřejná správa, Teorie regionálního rozvoje, Komunikace rizika a další. Působí i jako cvičící v kurzech Mikroekonomie a Makroekonomie. Kompletní přehled je ve spisu uchazeče.

Autorsky se podílel na tvorbě vysokoškolských učebnic nebo odborných učebnic a celé řady didaktických pomůcek pro e-learning.

- VOLEJNÍKOVÁ, J., ZDRAŽIL, P., KUBA, O., KACEROVA, M., VANÍČEK, B., FIŠERA, T. (2023). *Mikroekonomie I. Cvičebnice*. Pardubice: Univerzita Pardubice. 139 s. ISBN 978-80-7560-477-4.
- ZDRAŽIL, P. (2020). *Teorie regionálního rozvoje*. Pardubice: Univerzita Pardubice. 127 s. ISBN 978-80-7560-323-4.
- MACHÁČEK, J., PROKOP, V., ZDRAŽIL, P. (2019). *Prostorová ekonomie*. Pardubice: Univerzita Pardubice. 185 s. ISBN 978-80-7560-256-5.
- ZDRAŽIL, P. (2022). *Analýza a řízení rizik* – Elektronická distanční opora v LMSMoodle.
- ZDRAŽIL, P. (2015). *Komunikace rizika* – Elektronická distanční opora v LMS Moodle.

Byl členem řady komisí pro státní závěrečné zkoušky. Vedl 77 závěrečných (bakalářských nebo diplomových) prací.

V rámci inovací studijních programů navrhl zavedení řady nových předmětů, např. Regionalismus a veřejná správa, Analýza a řízení rizik, Komunikace rizika ve veřejném sektoru, Regionální rozvoj a politika a další.

Kandidát se podílel na těchto pedagogických, resp. interních projektech

1. IRS 2020_46 Inovace předmětu Teorie regionálního rozvoje – hlavní řešitel
2. IRS2017/033 Inovace předmětu Komunikace v krizích – hlavní řešitel

3. SGS_2018_020 Návrh koncepčního rámce pro řízení ekonomické odolnosti a regionálního rozvoje z hlediska komplexních adaptivních systémů – spoluřešitel
4. SGS_2017_021 Hrozby a příležitosti implementace konceptu Smart Cities a Smart Region v kontextu regionálního rozvoje – spoluřešitel
5. SGS_2016_023 Ekonomický a sociální rozvoj v soukromém a veřejném sektoru – spoluřešitel.

7. Ostatní odborné činnosti uchazeče

Uchazeč realizoval tyto zahraniční pobyty:

1. Stáž Evropské komise a Výboru regionů pro pozvané začínající vědce European Week of Regions and Cities 2016 University Master Class on EU Cohesion Policy (Belgie) – 1 týden v říjnu 2016
2. Erasmus výukový pobyt na Klaipeda University (Litva) – 1 týden v květnu 2017
3. Erasmus výukový pobyt na Transilvania University of Brasov (Rumunsko) – 1 týden v květnu 2022

Byl členem několika programových výborů mezinárodní konference Veřejná správa v letech 2016, 2018 a 2020.

Hodnocení uchazeče podle autoevaluačních kritérií FES UPCE

Vědecko-výzkumná a publikační činnost Minimální hodnota pro habilitační řízení: 120 b.	Dosažené body celkem: 209 b.
Pedagogická a tvůrčí činnost Minimální hodnota pro habilitační řízení: 30 b.	90 b.
Ostatní činnost Minimální hodnota pro habilitační řízení: 5 b.	8 b.
Celková hodnota dosažených bodů: 155 b.	307 b.

Uchazeč ve všech požadovaných skupinách kvantifikovatelných kritérií splňuje požadavky kladené na kandidáty na docenty.

Závěr

Habilitační komise na základě předložených dokumentů a na základě zhodnocení pedagogické, vědecko-výzkumné a publikační činnosti Ing. Pavla Zdražila, Ph.D. dospěla k závěru, že **všechna předepsaná kvalifikační kritéria pro jmenování docentem byla uchazečem splněna**.

Komise dále konstatuje, že **všechny oponentské posudky habilitační práce jsou kladné a oponenti práci doporučují k obhajobě.**

V závěru jednání hlasovali členové habilitační komise o tom, zda má být kandidát Ing. Pavel Zdražil, Ph.D. jmenován docentem v oboru Regionální a veřejná ekonomie.

Výsledky tajného hlasování komise:

Počet členů komise: **5**

Hlasovalo členů komise: **5**

z toho souhlasných stanovisek: **5**

nesouhlasných stanovisek: **0**

neplatných hlasů: **0**

Na základě všech výše uvedených skutečností se habilitační komise tajným hlasováním svých členů usnesla doporučit děkanovi Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice, aby předložil návrh na jmenování pana Ing. Pavla Zdražila, Ph.D.

d o c e n t e m

v oboru Regionální a veřejná ekonomie Vědecké radě Fakulty ekonomicko-správní Univerzity Pardubice k dalšímu řízení.

V Pardubicích dne 27. 10. 2026

…….

prof. Ing. Jan Stejskal, Ph.D.

……. ..…….

prof. PhDr. Michal Lošťák, Ph.D. doc. RNDr. Jaroslav Koutský, Ph.D.

…….. ..…….

doc. Ing. Kamila Turečková, Ph.D., MBA doc. Ing. Štefan Rehák, PhD.